

На прадѣди да повърни,
„Отъ вѣкове що е текла !

„Скверно Турчинъ все похытилъ :
Къщя наши опустели,
Дворове ни онѣмели ;
„Градове ни тамъ разорилъ !

„Хайдемъ вече въ градищата ,
„Да си трепимъ Турчолята !
Хайдемъ, хайдемъ това лѣто,
Хайдемъ вече и въ полето !

„Не щемъ така да ся губимъ,
Силити си да губиме :
„Веднажъ прямо да ся гудимъ,
Врѣдността си ще узнайме.“

— Тъмна нощъ бѣше близо ;
Врѣмя бѣше — смъркна ся :
Лечко-лечко не слѣдъ много
Слънцето ся срамно скри.
Юначески силный зракъ
На послѣдъкъ опряся,
Горделивъ же тъмный мракъ,
На слънцето той надви ;
Разишри си грозни крили,
Гордо наврѣдъ все прикри.
Врѣмя бѣше тихо добро :
Звѣзди мѣсяць като сръбро